

רע"פ 6265/20 - ווספי אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6265/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ווספי אבו אלקיעאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 56305-02-20 מיום 18.8.2020 שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ וכב' השופטים יואל עדן ויובלליבדרו ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד לימור רוט חזן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ וכב' השופטים י' עדן וי' ליבדרו) מיום 18.8.2020 בעפ"ג 56305-02-20, בגדרו התקבל חלקית ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין) בת"פ 19417-11-16.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.10.2016 המבקש החזיק בנשק מסוג אקדח חצי אוטומט ברטה, אשר נמצא מתחת לכיסא הנהג ברכבו, בצירוף מחסנית ובה כדורים. לפיכך, יוחסה למבקש עבירת החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בגזר הדין, בית המשפט עמד על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, קבע כי מעשיו של המבקש סיכנו את שלום הציבור ואת שלטון החוק והוסיף כי עבירת החזקת נשק הפכה ל"מכת אזור". עוד נקבע כי מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על הטלת מאסר בפועל, אף במקרים של נאשמים המנהלים אורח חיים נורמטיבי ונעדרי עבר פלילי, וכי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לקולה את העדרו של עבר פלילי; אורח החיים הנורמטיבי שמנהל המבקש; התנדבותו לשירות צבאי; והיותו אב משפחה המטפל בשני ילדים בעלי צרכים מיוחדים. עוד הוסיף בית המשפט כי על אף שהמבקש ניהל את ההליך באופן שהכביד על המערכת השיפוטית, אין בכך כדי להביא להחמרה בעונשו; כי ההגנה לא עתרה לקבלת תסקיר, אלא בפתח שמיעת הטיעונים לעונש, וכי ממילא לא היה מקום לקבלת תסקיר משהמבקש לא הודה ולא נטל אחריות על מעשיו; וכי תפקידו של המבקש בקהילתו כראש משפחה, בעל עסקים ופותר סכסוכים לא מהווה נסיבה לקולה. בית המשפט קבע כי אין הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לבסוף, ולאור השיקולים לקולה בעניינו של המבקש, בית המשפט מיקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם והטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ש"ח. בהחלטה נוספת בית המשפט הורה על חילוט רכבו של המבקש, בשווי של כ-30,000 ש"ח.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין התקבל חלקית. בית המשפט המחוזי הורה על הגשת תסקיר מבחן בעניינו של המבקש, ממנו עלה כי בבעלות המבקש מגרש מכוניות; כי המבקש פעיל חברתית ומסייע בפתרון סכסוכים ביישוב מגוריו; כי משפחתו של המבקש סבלה ממצב כלכלי קשה וכי המבקש התגייס לשירות צבאי והתנדב לשירות מילואים; כי שניים מילדיו מוכרים כנכים; וכי הוא נעדר עבר פלילי. עוד ציין שירות המבחן כי המבקש הביע חרטה על מעשיו ורצון לשקם את חייו, הודה בביצוע העבירה ואמר כי הנשק שייך לבנו. שירות המבחן התרשם כי המבקש מנהל אורח חיים נורמטיבי, כי ההליך המשפטי נחוה על ידו כאירוע מטלטל ומציב גבולות וכי ברצונו לשקם את חייו, ולפיכך הדבר מחזק לשיטת שירות המבחן את הסיכוי להימנעות מביצוע עבירה נוספת. עוד התרשם שירות המבחן כי בהעדר התערבות טיפולית הולמת, קיים סיכון מסוים שהמבקש יעבור על החוק ככל שירגיש צורך לגונן על משפחתו, ולכן הפנה את המבקש להשתלבות בקבוצה טיפולית. שירות המבחן לא גיבש המלצה סופית והמליץ על דחיית הדין לשם הגשת תסקיר משלים.

בית המשפט המחוזי עמד על הצורך בענישה מרתיעה בגין עבירות נשק, וקבע כי נסיבות העניין, אי לקיחת אחריות מצדו של המבקש ואי השתלבותו בהליך טיפולי במהלך השנים שחלפו, מובילות למסקנה כי אין לסיים את ההליך במסלול השיקומי. עוד התייחס בית המשפט לכך שלהגנה אחריות רבה לחלוף הזמן, בשל התנהלותה, אשר עיכבה את ההליך בבית משפט השלום. לבסוף, לפני משורת הדין ובשל נסיבותיו האישיות של המבקש, תרומתו למדינה ולקהילה, העדר עבר פלילי וחילוט רכבו, בית המשפט הקל בעונשו של המבקש וקבע כי עונש המאסר יעמוד על 12 חודשי מאסר בפועל, לצד העונשים הנלווים שנקבעו בגזר הדין.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי, ויחד עמה הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור משמתעוררים בעניינו שיקולי צדק. לשיטתו, שגה בית

המשפט קמא משגזר את דינו ללא קבלת המלצה סופית של שירות המבחן, באופן אשר מנע ממנו להוכיח את שיקולי שיקומו; ונסיבותיו האישיות מצדיקות היעדרות לבקשה.

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כירשות ערעורב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי שלה צדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

הבקשה המופנית נגד חומרת עונשו של המבקש, עילה שככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.7.2019)). בעניינינו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020)). די בכך על מנת לדחות את הבקשה. יתרה מזאת, עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו.

5. בהתייחס לטענת המבקש כי בית המשפט גזר את דינו מבלי קבלת המלצה סופית מטעם שירות המבחן, אומר כי המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אלא משמשת ככלי עזר המסייע לבית המשפט בהכרעתו (רע"פ 2554/20 עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.4.2020)). משבית המשפט המחוזי התרשם כי חוות הדעת המפורטת שהוגשה בענייניו של המבקש אינה מעלה צורך בסיום ההליך במסלול השיקומי, בצדק קבע כי אין להמתין למתן המלצה סופית בענייניו של המבקש.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, וממילא, נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביס"ר דקל ביום 11.10.2020 עד השעה 08:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ו באלול התש"ף (15.9.2020).

ש ו פ ט

עמוד 3
